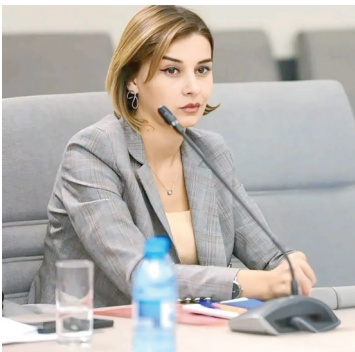

ŞƏNBƏ ÜÇÜN NƏZM

Banu Muharremi'nin şeirləri

Qəlbimin ən dərin, isti yerində,
adı sevda olan soyuq bir xəncər.

tutub çıxarsan...
- tutub çıxarsan...

Uçqundan sağ çıxmış körpə
uşaq tək,
nəmli bir şəhərin toranlığında,
leysan buludlara meydan oxuyan
saralmış bir yarpaq.
Tutub qoparsan...
Tutub qoparsan...

Qürurun bitdiyi dərd toxluğunda,
Göylərdə yeriyib, yerlərdə uçan,
qərribə ruhumdan qopsa həyəcan.

Qucub saxlasan...
- Qucub saxlasan...

Xəyal quranlara həsəd aparsan,
Udqunub susduğum xəyallarımda,
qalın bir kitablıq nə çox sözüm
var.

Ömür tükənməmiş,
yuxum gəlməmiş

-susub oxusan...
-susub oxusan...

Qarın doyurmayan sönük ümidlə,
vitrin şüşəsinə yansıyar gözüüm,
-baxıb utansan..
-baxıb utansan..

Darıxmaq qorxusu, qırğınlıqları,
itən sevgilərin, gedən dostların
Üzünə həkk olar son ünvanları..

daha qayıtsan...
- daha qayıtsan.

Ürəyim od, canımdadır yanğısı,
dərd gələndən bu dünyanın ağrısı.
İmansızın bağrımdakı sancısı..
çəkəmmədim, çəkəmmədim
niyəsə..

Bir bəndədə tək xislətə vuruldum.
Saat kimi hər gün ona quruldum..
Qanad çaldım,sərhəddində
yoruldum,
Keçəmmədim, keçəmmədim
niyəsə..

Tilsimlənilib itirirdim qayəmi,
Ondan aldım hər zəhərli mayemi.
Süzüb- süzüb uzatdığı badəmi
içəmmədim, içəmmədim niyəsə..

Don dəyişib hər cür
rəngə büründü,
Mən görmədim,
göy üzündən göründü,
Göz dağımın yamacından süründü.
Seçəmmədim, seçəmmədim
niyəsə..

Vaxt var idi, sözə baxan uşaqdım
İllər keçdi, gözdən sözü oxudum.
Hər ötənə ürəyiymuşaqdım
Mərhəmətdən səhvə düzü
toxudum.

Öyrəndim ki, belə olur hardasa-
“köhnə əşya, sökükcü süfrə atılır”.
And içdiyin, can verdiyin qaldısa
Geci-tezi, düşməninə satılır.

Susduğumda gileylənən dostlarım
dərdləşdikcə dedilər ki:
“xəstədir”

Yanağıma gülüş kimi sıxdığım-
hər addımım keçmişimə bəstədir.

Vərəqini bir ümitsiz baxışla
Çox qadın var, göz yaşıyla isla-
dan.
Əlindəki quru taxta qaşığıla
qazanında “kimsəsizlik” qayna-
dan.

Daha yoxdur o uşaqdan əlamət
Daha indi o qadın da yorulur.
Neçə-neçə uydurduğu hekayət
Uzun yolun yarısına yozulur.

Dünyaya doymayan qullar
nə tapdılar..Nə tapdılar?!
Allahını sevən kəslər nurlu xəzinə
tapdılar.

Göyün günəşi dönəndə
qafil sahibsizdir sanar
Aşıqlar Rəbbin ananda
ruhu divanə tapdılar.

Gizlicə bir haldır kədər..ürəkdə
ibadət edər.
Dərviş nəfsini güdəndə halı
viranə tapdılar.

Dumanlı köşklərdə ömrün!
Vaxtı bitəndə hər ömrün
Könlü yanğın-kül içində
seyrə bəhanə tapdılar.

Ömrümüzdən keçmədi,
ömür bizdən keçdi e.
Nənəm,babam qolumda,
qolumda keçindi e..
Kaş oğul doğulardım
bir bəhanəm olardı-
Qız doğulmaq heçdi e.

Nə uşaqlıq yaşadıq,
nə gənclik gördük elə.
Sizin yeni şəhərdən
Tramvay keçir hələ?!
“Ömür” qoyub adını
Bizim tramvay keçir.
O da yaman bicdi e..

Daha nə öyrənmədik?!
Bir ürək, içində ox.
Bir nağıl danışdılar
Biri vardı biri yox.
Hansı gözəl günlərin
Yoluna alma qoyduq?!
Hələ sayı üçdü e..

Nəfəs verib göndərən
Nəfəs alıb aparar.
Mələk gətirən fələk
Kəfən çəkər aparar
Hər şey əvəz-əvəzdir
Nəfəs də bir qumardı.
Oynamayan gicdi e..

Nə yazım sakitləşim
Mənə baxan varəğa.
Bu dünyada qalacaq
Nə mal var ,nə də Ağa.
Göyden səda gəlməsin-
“Gəl, yenidən yazmağa!”
Daha məndən keçdi e..

Mənə bir nağıl uydur
Ucu yonuc qələmdən.
Bir sığal çələngi qur
Sözlü kələklərdən

Sevgi boya gözümə
Rəngi dodaq balından
Düşün ki, ibarətlik
Bir Adəm adasından.

Tırtılını soyundur.
Məxmər kəpənəyindən
Təsəllinə sığınım.
Tanrı bələklərdən

Bu qaranlıq gecədə
Hayqırışlar boşuna
Sevgi niyə getmir ki
Allahının xoşuna?!

Sağ üzümdə xala bax,
Soldan utanmışlığa.
Biz nə vaxtdan tanışıq?!
Təninə acmışlığa.

Bu darıxmaq sözünün
ocağını sən qala.
Süfrə ola, sübh ola.
Eşqi süzək bardağa.

Cığallıq oynamayaq
Dürütlüyün eşqinə
Sindənən ulduz uçsun.
Dil-dilə ilişəndə.

Nəisə, oyan artıq
Sünbüllər də oyanıb.
Nə şıltaq yuxu idi))
Axmaq bizə aldanıb.

Bu sarmaşiq əlləri qır, apar sənin
olsun,
Əlli-qollu sevincim sehirli pərin
olsun,
İki kəlməlik sözüm həyəcan tərini
olsun-
Sərin olsun bağçalar.

Qəhvə,badam gözləri sür,apar
gəmin olsun,
Əllidənli baxışım səbrli dəmin
olsun,
İki gülməklik sözüm dərmanın,
həbin olsun-

Şirin olsun alçalar.

Bu yorulmaz dizləri yor,
apar- çəmin olsun,
Əlidlolu kürəyim səhərli
çənin olsun,
İki ölməlik sözüm
sübhəcən təbin olsun-
Şeir dolsun dolçalar.

Gəl yanımda otur biraz dərdləşək
Könlümüzdən kəlmə kəsək, dərd
kəsək.
Çarə qılaq başımıza ,özümüzə
gəlməsək
çay dəmləyim gül çayından
səninçün
Bir səhəri gözüaçıq açarsanmı
mənimçün?

Öncə çəkin söz deməyə, az utan
Mən sırr verim, sən ol mənə söz
tutan.

Çəməni dizi, budaq qolu
əncir dodağa satan
sevgim olma, mən unudum
səninçün
İncidərsən sonra yenə,
gülümsərsən mənimçün.

Yenə denən-cümlələri ikibaşlı,
çərpələng..
Yenə demə-“sevməsəm də
sevilirəm, ay qəşəng ”
Boyun nəki? Yaşın nə ki? Sevgim
sözündən nəhəng,
Təkrar mövzu, paraqrafdı
mənimçün.
Yüz könlüdən min könlüə yol
olarsan özünçün.

Gözünü çək gödəkçəmin
rəngindən
Mavi tapmaq çətin deyil,
fevri dəniz,göyündən.
Dal xəyala, sənə baxım o sevdinin
gözündən
Düş zirvəyə, en səmaya, zaman
topla mənimçün,
Səbət -səbət həyəcanla darıxmaq
dər özünçün.